

Xocalı faciəsindən 24 il ötür. Faciənin dünya-ya çatdırılması istiqamətində xeyli iş görülüb. Bir çox ölkələr Xocalı faciəsini tanıyb. Bu mövzuda filmlər, çarxlar çəkilib, kampaniyalar aparılıb. KİV faciəni daim gündəmdə saxlayır. Heç şübhəsiz, faciənin tanidlamasında ədəbi əsərlərin də böyük rolu var.

Bəs çağdaş ədəbiyyatımızın səhifələrində faciə necə əksini tapıb? Faciəye lazımi qədər əsər həsr olunubmu?

"Müzik" göstərdi ki, Xocalı faciəsi ile bağlı həm poeziyada, həm də nəşr sahəsində əsərlərin yazılımasına ehtiyac var.

O QƏDƏR DƏ ASAN İŞ DEYİL

Yazıcı Aqil Abbasın fikrincə, Xocalı faciəsi mövzusu ədəbiyyatda kifayət qədər yer alıb. Belə ki, sənariilər yazılıb, filmlər çəkilib: "Xocalı" ile bağlı 10-a qədər əsər yazılıb. Bədii filmlər də çəkilib. Vahid Mustafayevin "Xoca" filmi bu faciə haqqındadır. Filmin gücü, ümumiyyətlə, daha böyükdür. Əgər kitabı yüz min adam oxuyursa, filme yüz milyon adam baxır". Həmçinin "Xocalıya ədalet" kampaniyası çərçivəsində faciə haqqında materiallar bütün dünyaya yayılıb və yayılmaqdə davam edir: "Düzdür, hər bir iş haqqında "tamamilə mükəmməl həyata keçirildi" demək çətindir. Bu baxımdan, Xocalı faciəsi də ədəbiyyatda mükəmməl olmasa da, kifayət qədər işiqləndirilib". Faciənin mediada dəha çox işiqləndirilməsinə gəlincə, yazıçı bildirir ki, ədəbiyyat fərqli sahədir: "Ədəbiyyat bir qədər ağır, ləngər vuran sahədir. Bəzən məsələlər isti olduğu üçün onu yazmaq asan olmur. Gərək məsələni araşdırısan, dərinliklərinə bələd olub onu qələmə alasan". Yazıcıının sözlərinə görə, faciə ilə bağlı əsərlər yazılısa da, aralarında zəif yazılınlardır da çoxdur: "Cavan yazıçılar bu mövzuda yazırlar. Onlara bu mövzu ona görə maraqlı deyil ki, onlar faciənin şahidi olmayıblar. Yazılan bəzi əsərlərdə kimdənse eşitdikləri sözlər qələmə alınıb. Bəzən əsərlər hadisənin şahidi olmayanlar tərafından yazılıb. Ancaq faciə bütünlükə özündə əks etdirəcək səviyyəde bədii əsər, o cümlədən, roman yazılmayıb". Yazıcı hesab edir ki, Xocalıda törədilənlər tekce Xocalı faciəsi deyil. Hazırda dünyanın hər yerində faciələr baş verir. Bu baxımdan, Xocalı faciəsi insanlığın faciəsidir - insanlığa qarşı törədilən cinayətdir. Ona görə bu faciə soyqırımı deyil". Yazıcıının fikrincə, ədəbiyyatın gücü publisistikdan daha təsiri ve genişdir: "Səfillər" romanını, Tolstoyun, Dos-toyevskinin əsərlərini fikrileşin. "Qılinc ve qələm"ə nəzər salaq. Bu baxımdan, bədii əsərin gücü daha böyükdür. Bədii əsər insanları öz təsiri altına salır, hadisənin detallarından xəbərdar edir. Məqalə isə fərqli janrıdır - bu gün sayıta qoyulur, sabah onu yeni yazılar əvəz edir. Bədii əsər isə dünyaya yayılır, dəfələrlə çap olunur, insanlar artıq ondan sitat getirirlər, baş verənlərdən xəbərdar olurlar. Mediada isə baş veren hadisə ilə bağlı xəbərlər verilir. Ancaq ədəbiyyatda hadisəyə böyük bir əsər həsr olunur. Bu, dərin təhlil, tədqiqat, dünyagörüşü, müşahidə qabiliyyəti tələb etdiyi üçün onu qələmə almaq o qədər də asan iş deyil".

GƏNCİNƏR BU MÖVZUNU ANLAYA BİLMİRLƏR

Xocalı faciəsinə həsr olunan "Firuzə qasılı xəncər" hekayəsi orta məktəblərin 5-ci sinfində tədris olunan **yazıcı Elçin Hüseynbəylinin** fikrincə, Xocalı faciəsinə nəşr əsərləri, hekayələr və s. həsr olunub. Həmçinin bu mövzuda xeyli filmlər çəkilib: "Mən hər il bir neçə məktəbdə həmin hekaya ilə bağlı görüşlər keçirirəm. Həmin hekayəni şagirdlərlə birgə təhlil edirik. Hətta onlar

səhnəciklər hazırlayırlar və az qala peşəkar aktyorlar səviyyəsində ifa edirlər. Men "Baliq adam" romanında da bir Xocalı qəçqinının faciəsindən bəhs etmişəm". Yaziçi hesab edir ki, biz Xocalı faciəsini daim gündəmdə saxlamalıyq: "Belə ki, hələ dünya üzrə bu faciəyə adekvat olan qərarlar və sənədlər əldə edə bilməmişik. Ancaq diplomatik yolla faciənin tanidlılması istiqamətində müyyəyen addımlar atılıb. O cümlədən Xocalı faciəsi haqqında çoxlu diskler, materiallar hazırlanıb xarici ölkələrdə paylanılıb". E.Hüseynbəyli genç yazarların yaradıcılığında Xocalı faciəsi ilə bağlı hər hansı əsərə rast gəlmədiyinə görə təəssüfunu bildirir: "Bu, çox pisdir. İndiki gençləri daha çox kosmopolit düşüncələr maraqlandırır. Onlar tez məşhurlaşmaq, pul qazanmaq, dünyaya çıxa bilmək haqda daha çox düşünürənlər. Onların çoxu köklərindən və milli dü-

miyyətə, oxşar faciələr bizim ədəbiyyatda yeterince yer alıb. Sadəcə, üslub məsəlesi var. Yeni inдиə qəder Xocalı faciəsi haqqında yazınlardan daha çox realist mövzuda yazılan əsərlərdir: "O mənəda ki, hadisələrin təsviri, faciə iştirakçısı olan insanların hissələri onların xatireləri üzərində qurulmuş süjetlərdir. Mənə elə gelir ki, artıq yeni metodlar tapmaq lazımdır. Hardasa onu metafizik, mistik formalarda yazmaq lazımdır. Mövzu, metod rəngarəngliyi baxımından əsərlər azdır. Hesab edirəm ki, müxtəlif formalarda və janrlarda əsərlər olmalıdır". İ.Fəhmi də hesab edir ki, gənclər bu mövzuya müraciət etmirlər: "Hadisəni geniş mənəda qələmə alan hansıa gənc yazarın əsərini xatırlamıram". Yaziçi konfliktli mövzuların həmişə maraqlı olduğunu qeyd edir. Sadəcə, bu, yazıcıının qələmindən, tərzində asılıdır: "Açıq təbliğatın öz yeri

Abbasın "Dolu" filmi birbaşa Xocalı faciəsində bəhs etməsə də, amma ümumiyyətdə faciələrimizi əks etdirir. Həmçinin faciə ilə bağlı "Xoca" filmi çəkilib. Bununla bərabər faciənin dəhşətini əks etdirən əsərlərə ehtiyac var: "Bu yaxınlarda Şəmil Sadiqovun "Ümidlərinin izi ilə" romanını oxudum. Xocalıda əsir düşən, sonra Avropaya gedən və həyatı faciə ilə bitən bir azərbaycanlının başına gələn dəhşətli faciələrdən bəhs edir. Ümumiyyətə, roman janrında Xocalı faciəsinin əks etdirilməsinə böyük ehtiyac var. Bu, faciənin dəhşətini dünya insanına çatdırma bilən roman olmalıdır. Bu roman əsasında film də çəkiləlidir. Təbii ki, bu mövzuda silsile şeirlər, publisistik yazılar, hekayələr de yazılib. Məsələn, Zəlimxan Yaqubun, Ramiz Qusarçaylinin və b. şairlərin Xocalı faciəsi ilə bağlı şeirləri var. Ancaq bu mövzunun poeziyada daha dərindən işlən-

Xocalı faciəsi ədəbiyyatımızda

Faciəyə lazımi qədər əsər həsr olunubmu?

Şüncədən uzaqdır". Yazıcı hesab etmir ki, bütün yazıçılar kütüvə şəkildə bu mövzuya müraciət etməlidir. Belə ki, hansı yazar hadisənin ağrıqlarını ürəyindən keçirə bilirsə, bu mövzuda yaza bilər: "Elə mövzular var ki, onun haqqında yazmaq olmur. İnsanın ürəyi və hissi bu faciəyə tab getirmir. Bu faciəni öz içərindən keçirib yazmaq çox çətindir. Sevgidən bəhs etmək, melodram yazmaq qatqat asandır. Bir var, nəyisə təxəyyülündən keçirən və udurasan, bir də var, olan hadisələri qələmə alasan. Menim yadımdadır ki, o vaxt faciəni televizorda izləyəndə hamımız ağlayırdıq. İndiki cavamlara necə təsir etdiyini bilmirəm. Mənə elə gelir ki, onlar bəlkə də həmin faciəni bütövlükdə anlaya bilmirlər. Çünkü o dövrde yaşamayıblar".

Yaziçi hesab edir ki, sadəcə olaraq bu tip hadisələrin təqdimatı bir qədər dəyişilməlidir: "Telekanallarda hadisə ilə bağlı yayımlanan verilişlər bir-birini tekrarlayır. Eyni kompozisiyalar verilir. Bir qədər düşünbər faciəni ferqli formatda təqdim etmək lazımdır".

Faciəni HİSS ETMƏYƏNDƏ

Yazıcı İlqar Fəhmi hesab edir ki, təkcə Xocalı faciəsi deyil, ümu-

var, gizli təbliğatın öz yeri. Mənə elə gelir ki, bizim indiyə qədər yazdıqlarıramız açıq təbliğat idid. Ancaq dünyada bu cür hadisələri qələmə alan yazıçıların əsərlərinə fikir versək, görərik ki, onlar daha çox gizli təbliğatla məşğul olublar. Yeni əsər ilk baxışda başqa mövzuda gedir, sonra gəlib bu hadisəyə toxunur - bu, mənəcə daha təsiri olur. Yazıcı hesab edir ki, açıq təbliğatın rolü, gizli təbliğatın rolundan zəif olur. O mənəda ki, hadisələr açıq göstərildiyindən oxuyan insanların ruhuna o qədər təsir etmir. Mənə elə gelir ki, birlinci mərhələdə bu cür lazımdır. Yəni bu mərhələ sərf realist təbliğat olmalı idi. Həqiqətləri dünyaya tanıdırmaq üçün çalışmaq lazımdır. İndi isə bu sahədə daha geniş işləmə lazımdır". Yazıcıının fikrincə, yalnız bu hadisəni hiss edən, ruhunda yaşadan yazarlar bu mövzuda daha yaxşı yazarlar. Belə ki, faciəni hiss etmeyənlərin əsərlərində saxtalıq hiss olunacaq.

GÖRMƏKLƏ YAŞAMAQ ARASINDAKI FƏRQ

Tənqidçi Əsəd Cahangir də hesab edir ki, bir sıra əsərlərdə Xocalı faciəsindən bəhs edilib. Həmçinin faciə ilə bağlı filmlər də çəkilib. "Aqil

məsinə ehtiyac var. Yüksek səviyyədə bir poema yazılmalıdır". Tənqidçi ümumiyyətdə ədəbiyyatımızın bu mövzuya laqeyd olmadığını bildirir: "Amma demək olmaz ki, artıq bununla bağlı məsələ ədəbiyyatda bitib. Mənə elə gelir ki, yazıçılarımızın, kinematoqraflarımızın, rejissorlarımızın, bəstəkarlarımızın dö-nə-döne bu mövzuya müraciət etməsinə ehtiyac var". Tənqidçi çağdaş gənc yazarların yaradıcılığında bu mövzuya özəl maraqlı görmədiyini bildirir. Belə ki, onlar Xocalı faciəsi haqqında ancaq kitablardan oxuyub, telekanallardan seyr ediblər: "Gəncələr bu faciəni yaşamadıqları üçün bəlkə də maraqlı göstərmirlər. Onlar bu faciədən uzaq olublar. Görməkələ yaşamaq arasında böyük fərq var. Bu da təhlükəli meyldir. Düzdür, bu da unutqanlığa aparıb çıxarıb. Onlar bu mövzunu unutmamalıdır. Mənə elə gelir ki, Xocalı mövzusunda ən gözəl əsəri məhz o hadisəleri bila vasite müşahidə edən, uşaq ikən şahidi olan və böyüyəndə yazılıçı ola biləcək o dövrün uşaqları yazacaqlar. Əsas məsələ odur ki, yazılıçı o prosesi şəxsən özü yaşamalıdır. Əsər o zaman əsər olur".

Tərəna Mehərrəmova

MÜNASİBƏT

15